

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Анотація. Досліджено теоретичні й методичні основи та обґрунтовано практичні пропозиції щодо вдосконалення управління земельними ресурсами на регіональному рівні.

Аннотация. Исследованы теоретические и методические основы и обоснованы практические предложения относительно совершенствования управления земельными ресурсами на региональном уровне.

Annotation. Theoretical, methodical bases and practical suggestions in relation to perfection of management the land resources at regional level have been studied and grounded.

Ключові слова: регіон, управління земельними ресурсами.

У ході земельної реформи стало очевидним, що її законодавче тлумачення, в тому числі й щодо розвитку ринку земель, здійснюється незадовільними темпами і не на належному рівні у зв'язку з недостатнім фінансуванням цих процесів. Через відсутність необхідної законодавчої бази стримується розвиток іпотеки земель, розмежування земель державної та комунальної власності, ціноутворення на ринку земель тощо [1].

Окреслені проблеми визначають актуальність теми даного дослідження і свідчать про необхідність суттєвого вдосконалення державного регулювання земельних відносин, відповідної нормативної бази, землевпорядкування та докорінної зміни технології ведення і використання даних державного земельного кадастру.

Аналізуючи роботи таких вчених, як Лукинов І. І., Новаковський Л. Я., Даниленко А. С., Третяк А. М., Добряк Д. С., Горлачук В. В., В'юн В. Г., Соснін А. Я., Гнаткович Д. І. та інших, можна відокремити основні проблеми управління земельними ресурсами на сучасному етапі [2].

Мета дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні та розробці напрямів удосконалення системи державного регулювання земельних відносин на сучасному етапі земельної реформи в Україні.

Відповідно до статті 14 Конституції України земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Право власності на землю гарантується. Тому розробка і запровадження раціональних засобів державного управління земельними відносинами, гарантії прав власності на землю є одним із найактуальніших завдань [3].

На сьогоднішній день управління земельними ресурсами в Україні здійснюють Державний комітет України по земельних ресурсах та його територіальні органи.

З метою збереження, охорони й забезпечення раціонального використання землі як основи подальшого розвитку продовольчого ринку в Україні необхідно виділити пріоритетні напрями діяльності держави в питаннях земельних відносин, а саме:

1) завершити формування земельного законодавства, зосередивши увагу на адаптації його до загальноєвропейських норм та на розвитку регіонального законодавства шляхом введення норм прямої дії (інструкцій, положень, статутів, методик та ін.) у розвиток Земельного кодексу України;

2) розбудувати Державний земельний кадастр як базову основу для ведення інших видів кадастрів, реєстрів, у тому числі й екологічних та природоохоронних;

3) на основі бази даних державного земельного кадастру ввести на повну потужність реєстраційну систему європейського зразка, яка включатиме реєстрацію не тільки земельних ділянок, а й іншого нерухомого майна, яке на ній знаходиться, в тому числі й обмеження та обтяження щодо них (принцип "одного вікна"), що скоротять багатотраждальні ходіння наших громадян по бюрократичних установах;

4) провести інвентаризацію земель державної власності з метою встановлення меж адміністративно-територіальних утворень (областей, районів, міст, селищ, сіл) і ввести абсолютно новий механізм щодо управління землями державної власності, який зробить неможливим її розкрадання та використання не на користь держави;

5) здійснити розмежування земель права державної і комунальної власності, тим самим підняти відповідальність за використання земельних ресурсів та посилити економічну базу місцевого самоврядування;

6) посилити роботу з підвищення правової та екологічної культури суб'єктів земельних відносин;

7) здійснити територіальну організацію агроландшафтів шляхом землевпорядкування землекористувань нових агроформувань, що забезпечить їх саморегуляцію з мінімальними затратами енергії й ресурсів, підвищить їх стійкість до деструктивних природних процесів;

8) забезпечити документальне посвідчення права власності та права користування на земельні ділянки: власників земельних часток (паїв); громадян, які мають право на приватизацію земельних ділянок для будівництва й обслуговування жилого будинку, ведення особистого селянського господарства, садівництва, індивідуального дачного та гаражного будівництва, юридичних осіб [4].

Отже, посвідчення права власності громадян та юридичних осіб на земельні ділянки сприятиме створенню ринку земель сільськогосподарського призначення, формуванню високоефективних конкурентоспроможних сільськогосподарських підприємств на основі приватної власності на землю, що є невід'ємною складовою вдосконалення організації управління земельними ресурсами на регіональному рівні.

Література: 1. Третяк А. М. Концепція вдосконалення земельних відносин в Україні / Третяк А. М. // Землевпорядний вісник. – 2006. – № 3. – С. 27–30. 2. Третяк А. М. Стан та проблеми управління земельними ресурсами в Україні / Третяк А. М. // Вісник

збірник. – К. : Інформаційно-ресурсний центр реформування земельних відносин в Україні, 2005. – 335 с. 5. Третяк А. М. Управління земельними ресурсами та реєстрація землі в Україні / Третяк А. М. – К. : Інститут землеустрою УААН, 1998. – 224 с. 6. Формування ринку землі в Україні / за ред. А. С. Даниленка, Ю. Д. Білика. – К. : Урожай, 2002. – 280 с.